

Η ΠΑΛΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τήν 26 Δεκεμβρίου 1971
ήμεραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καί ὥραν :21.45 - 22.15

146^m

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΑΒΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀγαπητε μου Γιάγιο, δέν συναντηθήκαμε χτές γιά νά ποῦμε τά " χρόνια πολλά " μά τά λέμε σήμερα, ἔστω καί καθυστερημένα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν εἶναι δά καί μεγάλη ἡ καθυστέρησις. Καί σήμερα Χριστούγεννα εἶναι καί μπορούμε νά ποῦμε τά χρόνια πολλά καί νά τά ποῦμε καί στούς καλοῦς μας ἀκροατάς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄς μὴν τοὺς ἀποκαλοῦμε ἀπλῶς ἀκροατάς, μά νά τοὺς λέμε κυρίως φίλους, γιατί ἡ συμπάθεια μέ τήν ὁποία μᾶς περιβάλλουν καί τά γράμματα πού μᾶς στέλνουν, μαρτυροῦν μιὰ σχέση στενώτερη μέ τοὺς ἀκροατάς μας. Ἐχομε λοιπόν ὀποχρέωσι νά τοὺς εὐχηθοῦμε χρόνια πολλά γιά τά Χριστούγεννα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί κάτι ἄλλο : Νά τοὺς εἰδοποιήσωμε ἀπό τώρα, ὅτι ἡ ὥρα μας θ' ἀλλάξῃ ἀπό τήν ἐρχομένη Κυριακή 2 Ἰανουαρίου 1972.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί βέβαια, αὐτό παρά λίγο νά τό ξεχάσω. Καλά πού τό θυμήθηκες Γιάγιο

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἀπό τήν ἐρχομένη Κυριακή λοιπόν, ἀγαπητοί μας φίλοι ἡ ὥρα τῆς τακτικῆς μας ἐκπομπῆς, θά εἶναι στίς ὀκτώ καί μισή καί ὄχι στίς δέκα παρά τέταρτο ὅπως εἶναι τώρα...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Οιτώ καί μισή λοιπόν. Σημειώστε 'το γιά νά μὴν τό ξεχά-
σετε. 'Οιτώ καί μισή κάθε Κυριακή, ὅπως πάντα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τώρα, ἀφοῦ τακτοποιήσαμε τό ζήτημα τῆς ὥρας, ἄς ποῦμε
καί τὰ δικιά μας. Νομίζω ὅτι σέ χρόνια παλαιότερα τὰ Χρι-
στούγεννα εἶχανε μεγαλύτερη ἐορταστική σημασία παρά στήν ἐπο-
χή μας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅπως δῆποτε. Στά παλαιότερα χρόνια, τὰ Χριστούγεννα ἦτανε
μιὰ οἰκογενειακή ἐορτή, κυριολεκτικά οἰκογενειακή. Σήμερα τα
Χριστούγεννα, εἶναι ἀφορμή διαλύσεως τῆς οἰκογενειας. ἀφοῦ
δεκαπέντε μέρες πρὶν ἀρχίζουν τὰ σχέδια. Ἡ σύζυγος πρώτη
~~ἀνακοινῶν~~ ρίχνει τὴν προειδοποιητική βολή : Μιχάλη, κανόνι-
σε ἀπό τώρα τί θά κάνης τὰ Χριστούγεννα γιατί τὰ παιδιὰ δέν
πρόκειται νά μείνουν στήν Ἀθήνα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὰ ~~παιδιὰ~~ παιδιὰ ; Ποῦ θά πᾶνε τὰ παιδιὰ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐγώ μπαμπᾶ, λέει πρῶτος ὁ μέγας ὁ γυιός, μέ πέντε ἔξη φί-
λους μου θά πᾶμε στήν Πορταριά στό Πήλιο νά κάνουμε Χριστού-
γεννα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐγώ μπαμπᾶ, λέει δεύτερο ἡ κόρη πού εἶναι ὑπάλληλος στήν Τρά-
πεζα, θά πάω στήν Ρόδο πού μ'ἔχει καλέσει μιὰ συνάδελφος μου
μαζί μέ ἄλλα δύο κορίτσια ἀπό τὴν Τράπεζα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἐγώ, λέει ὁ δεύτερος γυιός πού εἶναι φοιτητής, θά κάνω
μιὰ ἐκδρομή στήν Ζάκυνθο ὅπου θά μᾶς φιλοξενήσουν σ' ἓνα κτή-
μα δύο φίλοι ἀπό τό Πανεπιστήμιο
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή, συμπεραίνει ὁ πατέρας περίλυπος ἕως θανάτου, θά μεί-
νωμε οἱ δύο μας χρονιᾶρα μέρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάπως διστακτικά ἀπαντᾷ ἡ σύζυγος : Δηλαδή, δέν ξέρω ἂν θά
μείνωμε οἱ δύο μας... γιατί κι' ἐγώ εἶμαι καλεσμένη γιά κούν
κάν...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χριστουγεννιάτικα κούν κᾶν ; Δέν εἴμαστε καλά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά δέν πᾶμε γιά τό κούν κόν. Πᾶμε γιά μιὰ φιλική ἐκδήλωσι
συμπαθείας. Ξέρεις τήν κυρία Παπαδάκη πού μένει στήν 'Εκάλη.
"Έχει σπάσει τό πόδι της καί τῆς τό 'χουνε στόν γύφο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Λοιπόν ; Τί σχέσι ἔχουν τά Χριστούγεννα μέ τό πόδι καί τόν
γύφο τῆς κυρίας πού μένει στήν 'Εκάλη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά δέν καταλαβαίνεις καημένε Μιχάλη ; Εἴπαμε νά μὴν τήν ἀφή-
σωμε μονάχη της Χριστουγεννιάτικα μέ τό σπασμένο της πόδι
καί θά πᾶμε ἀπό τήν παραμονή νά παίξωμε κουν-κανάκι, θά ~~εὐχόμεθα~~
~~ἀνακαταστήσουμε~~ κάνωμε ἐκεῖ τό ρεβεγιόν μας καί θά κοι-
μηθοῦμε ἐκεῖ... Καταλαβαίνεις τί γλέντι ἔχει νά γίνῃ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό καταλαβαίνει, ἄμ πῶς δέν τό καταλαβαίνει ; Γλέντι ὁ γυιός
στήν Πορταριά, γλέντι ἡ κόρη στήν Ρόδο, γλέντι ὁ ἄλλος γυιός
στό Τζάντε, γλέντι καί ἡ μαμᾶ στήν 'Εκάλη... καί ἔτσι τά
Χριστούγεννα συντελοῦν στήν διάλυσι τῆς οἰκογενείας. Στά
παληά χρόνια ὅμως...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά παληά χρόνια Γιάγιο μου ἀγαπητέ κι' ἄν τύχαινε κανεῖς
νά λείπῃ λόγῳ ἐπαγγέλματος ἀπό τήν 'Αθήνα, μιὰ κόρη πού
ἦτανε δασκάλα στήν Λαμία, ἓνας γυιός πού ὑπηρετοῦσε σέ μιὰ
ἐπιχείρησι στήν Καλαμάτα... ἐφρόντιζαν νά ἔρθουν στήν 'Αθήνα
γιά νά κάνουν Χριστούγεννα μαζί μέ τήν φαμίλια. Τά Χριστού-
γεννα στά παληά χρόνια ἦτανε συγκέντρωσις καί ὄχι διάλυσις
καί μάλιστα πολλές φορές τό οἰκογενειακό ρεβεγιόν, ἔπαιρνε
διαστάσεις ἀπίθανες, γιατί μαζεῦόντουσαν πολλές φιλικές οἰ-
κογένειες νά τό γλεντήσουνε καί νά τό κάψουν

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί φυσικά, ἄρχιζε καί τό ὀμαδικό τραγοῦδι, μέ τά πειράγματα
καί τίς ~~εὐχές~~ τραγουδιστές εὐχές σέ κάποιο λαϊκό μοτίβο
κυρίως δέ στό εὐθυμο λαϊκό μοτίβο : Κάτω στόν γιαλό, κάτω
στό περιγιάλι, πού θα μᾶς τό τραγουδήσῃ τώρα ἡ Κλειώ μέ τά
παληά ἐκεῖνα ἑορταστικά δίσιχα.

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Σήμερα λοιπόν, πού ὁ Χριστός γεννᾶται
 νά 'σάστε καλά καί νά καλοπερνᾶτε
 ὅπως εἶναι καί σωστό - μ' ἓνα γάλο γεμιστό
 χρόνια τους πολλά, σέ χριστούς καί χριστινές
 κι' ὅσες ἀπ' αὐτές, μᾶς φαίνονται τααχπίνες
 δι' ὡς νά μᾶς ποῦν μιλιὰ - να μᾶς δώσουν καί
 φιλιὰ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μή νομίσῃς ὅμως Γιάγιο ὅτι τέτοια χριστουγεννιάτικα γλέν-
 τια γινόντουσαν μόνο σέ σπίτια λαϊνά. Κάθε ἕλλο. Καί στά
 καλά σπίτια τῆς 'Αθήνας, τὰ ρεβεγιόν ἦτανε συχνότατα. Καί
 ἔχει μείνει ἱστορικό τό ρεβεγιόν πού γινότανε τακτικᾶ κάθε
 χρόνο στό σπίτι τοῦ Σουρῆ, ὅπου μαζευόντουσαν πολλοί λόγι-
 οί τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί ἡ κυρία Σουρῆ, ἡ περίφημη μαντάμ
 Μαρί, ἐφρόντιζε νά περιποιηῖται τοὺς καλεσμένους τῆς μέ
 τρόπο ἐμπληκτικό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φαντάζομαι τί προπόσεις καί τί πειράγματα θά ἀνταλλάσσανε
 στό σπίτι τοῦ Σουρῆ οἱ καλεσμένοι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό κύριο πρόσταγμα τό εἶχε ὁ ποιητής Γεώργιος Δροσίνης πού
 δέν ἦτανε μόνο φίλος προσωπικός τοῦ Σουρῆ, μά εἶχε καί μανία
 νά τόν πειράξῃ π' ἄντα. Σε κάποιο τέτοιο λοιπόν ρεβεγιόν, ὅταν
 ἡ κυρία Σουρῆ, σερβίρισε τόν ροδοφημένο γάλο μέσα στό ταψί
 γιατί δέν χωροῦσε σέ μιὰ πιατέλα, ὁ Δροσίνης σηκώθηκε καί
 προσεφώνησε :

Στό σπίτι ἀπόψε τοῦ Σουρῆ, τί σματᾶς μεγάλος
 θά γίνῃ παρανάλωμα τῶν πηρουγιῶν ὁ γάλος
 γιατί ἡ γυναῖκα τοῦ Σουρῆ καί φτοῦ... μὴν τήν ματιάσωμε
 ἀπόψε ἀπεφάσισε νά βαρυστομαχιάσωμε...

Καί τότε σηκώνεται ἀμέσως ὁ ἴδιος ὁ Σουρῆς καί λέει :

"ἔχει ὁ Δροσίνης δίκαιο, γι' αὐτό ἔν ἀγαπᾶτε
 ὁ λόγος του μᾶς χόρτασε καί γάλο νά μὴ φᾶτε..."

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά ή συμβουλή του Σουρή δέν θά ἔγινε ἀποδεκτὴ καί ὁ γά-
λος ἐφαγώθηκε

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὅπως δὴποτε, μὰ πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ξεκοκκάλισμα τοῦ γάλου, ση-
κώνεται ὁ Κωστής Παλαμᾶς, ταυτικώτατος θαμῶνας στοῦ σπῖτι τοῦ
Σουρή καί κρατῶντας ἓνα μαχαῖρι κι' ἓνα πηροῦνι, φωνάζει :

Σταθῆτε !... Δίχως νά ντραπῶ - καί δίχως λόγους ἄλλους
θά γίνω γερμανός νά πῶ : θάνατος εἰς τοὺς γάλλους !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί θά ἐπέπεσε μέ τὸ πηροῦνι του καί τὸ μαχαῖρι καί ἔνοφε
ἓνα μεζέ... Ἐέρεις ὅμως τί βλέπω ἀγαπητέ μ υ Δημήτρη ; "Ὅτι
ὅλες αὐτές οἱ μεγάλες πέννες, ὁ Παλαμᾶς, ὁ Δροσίνης καί ἄλ-
λοι, ποιηταί πού ἄφησαν ἓνα σοβαρό ὄνομα στήν Ἱστορία τῆς
νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, παίζανε σάν μικρά παιδιὰ ὅταν
βρισκόντουσαν μεταξύ τους. Ἐπάρχει ὅμως μιὰ λογικὴ δικαιολο-
γία σ' αὐτό : Μαζευόντουσαν στοῦ σπῖτι τοῦ Σουρή πού ἦτανε
σατυρικός κι' εὐθυμολόγος καί ἦτανε φυσικό, νά ξεχνοῦν τὴν
σοβαρότητά τους ὅλοι καί νά ^{παίρνουνε} ~~ἀποκαλύπτουν~~ τὸ κλίμα τοῦ περιβάλ-
λοντος, τὸ εἴθιμο κλίμα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Σουρή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νομίζω ὅτι αὐτὴ σου ἡ παρατήρησις εἶναι πολὺ πολὺ σωστὴ
ἀγαπητέ μου Γιάγιο. Γενικά ὅμως τὸ σπῖτι τοῦ Σουρή ἢ μάλλον
ὅπως τὸ ἀποκαλοῦσαν τότε : τὸ φιλολογικὸ σαλόνι τοῦ Σουρή
ἦτανε ὀνομαστό γιὰ τοὺς πνευματώδεις διαξιφισμοὺς πού ἐλέ-
γοντο ἐκεῖ μέσα. Ἔναι γνωστόν ὅτι παίζανε χαρτιά στοῦ
σαλόνι τοῦ Σουρή καί μιὰ ἐποχὴ ὅταν ἄρχιζε νά γίνεται γνω-
στό τὸ κόμικ στήν Ἀθήνα, μιὰ χαριτωμένη δεσποινίς πού
ἔπαιζε στοῦ κερρέ τοῦ Σουρή, φοβήθηκε μιὰ ρελάνς πού τῆς
εἶχε κάνει μπλοφάροντας ὁ Σουρῆς καί ἔκλεισε τὰ χαρτιά της.
"Ὅταν σέ λίγο ἀποκαλύφθηκε ἡ μπλόφα τοῦ Σουρή, ἡ χαριτωμένη
δεσποινίς τοῦ εἶπε μέ παραπονο : Κύριε Σουρή μέ πήρατε στόν
λαιμό σας... Καί ὁ Σουρῆς τῆς ἀποκρίθηκε : Δέν θά μπορούσα
ποτέ νά ὀνειρευτῶ καλύτερο περιδέρατο...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Όπως ξέρεις κάτι τί Δημήτρη ; ~~Απόψε~~ Αρχίσαμε νά μιλάμε για τά Χριστούγεννα και πέσαμε στό σαλόνι του Σουρή.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό χριστουγεννιάτικο σαλόνι του Σουρή. Μπαίνει κι' αυτό στην επικαιρότητα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ασφαλώς, μά θά ήθελα νά μάθω κάτι άλλο. Τραγούδια χριστουγεννιάτικα δέν υπήρχαν τότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως υπέρχουν σήμερα ; θυμάμαι σάν ήμουν μικρός μαθητής στό Δημοτικό σχολείο, είχαμε ένα δάσκαλο της Ωδίκης πού επέμενε να μῆς μάθῃ τό περίφημο γερμανικό τραγούδι τῶν Χριστουγέννων Τάννεν μπάουμ... Τάννεν Μπάουμ... 'Ο δάσκαλος αὐτός εἶχε ένα βιολί καί ἔπαιζε τήν μελωδία κι' ἔμετς, προσπαθούσαμε νά τό λέμε γερμανικά, χωρίς νά καταλαβαίνωμε τί λέμε... Φαντάσου τί θά ἔβγαινε
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Φαντάζομαι. Πάντως κάτι καλύτερο θά ἔβγαινε ἀπό τούς ἑλληνικούς στίχους πού θυμάμαι ἐγώ σ' αὐτήν τήν ὡραία μελωδία. Θέλεις νά στούς πῶ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά ήμουν πολύ περίεργος νά τούς ἀκούσω.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ακου λοιπόν :
 Πτηνόν νά ήμουν , τί χαρά
 νά ἔξαπλώνω τά πτερέ
 καί νά πετώ νά φθάνω
 ἐκεῖ ἐκεῖ ἐπάνω...
 Πτηνόν νά ήμουν νά ζητώ
 εἰς τὰς νεφέλας νά πετώ
 ὁ ἥλιος νά μέ στέφῃ
 ἐκεῖ ψηλά στά νέφη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ε ὕχι. Τέτοιοι στίχοι εἶναι ὕχι μόνο ἀπαράδεκτοι, μά γελοιοποιοῦν καί τήν γλυκύτατη μελωδία πού ἀσφαλώς θά εἶναι κλασσική.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Βεβαίως εἶναι κλασσική. Γι' αὐτόν τόν λόγο, γιά νά μή χάσωμε τήν ὡραία αὐτή μελωδία, ἕς μῆς πῆ ἡ Ελειώ τό χριστουγεννιάτικο αὐτό τραγούδι μέ στίχους κιό λογικούς καί φυσικούς.

Χριστούγεννα - Χριστούγεννα
τί θεία εύλογία
κι' εύχόμαστε - νά ἔχωμε
ἀγάπη καί υἱεία
τό εἶπε κι' ὁ Θεάνθρωπος
ἀνθρώποις εύδοκία.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Χριστούγεννα - Χριστούγεννα
 γλυκιά καί Άγια μέρα
 γλυκόλαλες, αντήχησαν
 καμπάνες στόν Άέρα
 τά Άλατα στολίσθησαν
 μέ χιόνια πέρα ώς πέρα !.

Χριστούγεννα - Χριστούγεννα
 Βραδυά εύλογημένη
 τό δένδρο πού φωτίζεται
 μέ ύδρα μᾶς προσμένει
 Χριστούγεννα - Χριστούγεννα
 βραδυά εύλογημένη !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τώρα ξαναγυρίζομε στα Χριστούγεννα ή μάλλον στήν τε-
 λευταία έβδομάδα του Άτους. Τί γινότανε αὐτήν τήν τελευ-
 ταία έβδομάδα στήν Άθήνα, δέν περιγράφεται. Πρῶτα πρῶτα
 γινότανε μεγάλη κατανάλωσις χρωματιστῶν χαρτιῶν...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χρωματιστά χαρτιά, γιά ποιόν λόγο ; Γιά τόν χαρτοπόλεμο πού
 λέγαμε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι, ἀλλά γιά ταινίες καί γιά κοιάρδες. "Όλα τά σφάγια στήν
 αγορά, έπρεπε νά εἶναι στολισμένα μέ πολύχρωμες χάρτινες ται-
 νίες καί μέ χρυσές κοιάρδες. Τά ἀρνάκια ήτανε παρασημοφορη-
 μένα, οἱ γάλοι, οἱ γαλοπούλες επίσης... ὅσο γιά τά γουρουνό-
 πουλα, αὐτά δά ήτανε πού ήτανε. Κόκκινες ταινίες τά στολίζα-
 νε καί χρυσές ἀλυσσίδες - χάρτινες βέβαια - γιά νά τοῦς δί-
 νουν τό ὕφος τῆς πολυτελείας... καί οἱ χασάπηδες φροντίζανε
 νά διαλαλοῦν τί έμπόρευμά τους μέ στίχους μάλιστα. "Άκουγες
 στήν Κεντρική Άγορά : Γουρουνόπουλο γαλάτου - πού φοράει τά
 καλά του... Ερέ κοτόπουλα καί κόττες - στολισμένες σάν κο-
 κόττες... θυμάμαι ἕνα ~~φρέσκο~~ κρεοπώλη στήν Κεντρική Άγορά
 τόν Σπύρο τόν Άποστόλου πού φοροῦσε στά ἄρνια του χάρτινα
 δίπλωχα καπελλάκια καί φώναζε : 'Εδῶ τό ἀρνί τό τροφαντό -
 πού τοῦ βαλα καί τρικαντό...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μέ άλλα λόγια γινόντουσαν καί αυτόσχέδιοι ποιηταί οί κρε-
οπώλες τῆς ἀγορᾶς. Καί φαντάζομαι ὅτι ὅσοι ἀθηναῖοι ἀγορά-
ζανε καμμιά γαλοπούλα παρασημοφορημένη μέ τήν κόκκινη κοιάρ-
δα καί τίς χρυσές κορδέλλες, θά τήν πηγαίνανε στό σπίτι τους
μεγαλοπρεπέστατα γιά νά τήν βλέπουνε οί γείτονες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια... νά τήν βλέπουνε καί νά τοῦ φωνάζουνε : Καλοφάγωτη
ἡ γαλοπούλα κύριε Μιχαλάκη... Εὐχαριστῶ κυρία Μελομένη...
Κι' ἀπό χρόνου .. κι' ἀπό χρόνου... Εὐχαριστῶ, παρομοίως...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κάποιος παλιός ἀθηναῖος **μου** ἔλεγε μιά μέρα μιά συνταγή γιά
τό βράσιμο τῆς γαλοπούλας. Ὃταν ^{τῆν} ἔβραζε, ἔρριχνε μέσα στήν
κατσαρόλα καί τρία τέσσερα χοιρινά ποδαράκια γιά νά γίνεται
νοστιμώτερη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. Τά χοιρινά ποδαράκια στό βράσιμο τῆς γαλοπούλας εἶ-
ναι παλιά ἀθηναϊκή συνταγή. Ὅμως ἐκεῖνο πού δέν εἴπαμε εἶ-
ναι ὅτι γιά λόγους διαφημίσεως, τά χασάπικα τῆς ἀγορᾶς εἶ-
χανε καί μουσική.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή, σάν τί εἴδους μουσική ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δυό τρεῖς πλανοδίους μουσικούς, ἓνα φλάουτο, μιά κλαπαδόρα
~~καὶ~~ καί μιά κάρσα. Παρατατζούμ-τζούμ-τζούμ... καί φυσικά
παίζανε κυρίως τά κάλαντα, τήν Πεταλοῦδα " Μιά πεατλοῦδα νά
μουνα " , τήν Παπαροῦνα καί τόν Γιαρ ὕμνη σάν πιό μοντέρνο
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ὁ Γιαρούμπης λογαριαζότανε γιά μοντέρνος τότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ Γιαρούμπης καί ὁ Βλάμης τῆς Μανιῶς. Αὐτό τό δεύτερο ἦτανε
ἓνα φραντσέζικο τραγούδι μέ τίτλο : Π' ἀμάν ντ' ἀμαντά πού κά-
ποιος τό εἶχε μεταφράσει : Ὁ Βλάμης τῆς Μανιῶς. Θυμᾶμαι τό
δίστιχο τοῦ ρεφραίν : Ποιός εἶναι αὐτός ὁ μορφονιός ; Ὁ Βλά-
μης τῆς Μανιῶς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό ἔχω ἀκουστά αὐτό τό τραγούδι. Μου λέγανε ὅτι τό εἶχε λαν-
σάρει ἀπό κάποιο καφέ σαντάν μιά ἰταλίδα Ἀντέλα Στέφανι
π οὐ ἔχάλασε τόν κόσμο τότε στήν Ἀθήνα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Ναι, έτσι είναι. Όμως μιά και θυμηθήκαμε τον Γιαρούμπη, δέν θά ήτανε άσκοπο νά τόν θυμήσωμε και στους φίλους μας άκροατάς, γιατί ήτανε πραγματικά ένα λαϊκό τραγουδι πού άναστάνωσε τήν 'Αθήνα στήν εποχή του, πρίν από τό 1900.

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου)   Γιαρούμπη, πάρε με
 Γιαρούμπη πεθαίνω
 Πώ πώ γάμπα, τά ποτήρια σπάσ'τα
 Πώ πώ γάμπα τά ποτήρια σπάσ'τα...
 Πώ πώ γάμπαρος !...

Κ.τ.λ.   Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Φαντάζομαι λοιπόν ότι όταν ή κλαπαδόρα και τό κλαρίνο παίζανε τόν Γιαρούμπη στήν 'Αγορά, μαζευότανε ό κόσμος στό γασάπικο ένεύνο και ό Γιαρούμπης γινότανε σύνθημα : Ποϋ τό πήρες τό γουρουνόπουλο ; Στοϋ Γιαρούμπη έβρεσε άπαντούσε ό άθηναίος πού είχε φωνίσει. Κρέας μετά μουσικής...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Και φυσικά, ό χριστουγεννιάτικος κρεοπώλης εύρισκε εύκαιρία ν' άκριβήνη τήν τιμή του κρέατος. Διαμαρτυρότανε ό πελάτης : Γιατί τρεις και πενήντα τό άρνάκι ; Και τό ρωτάς γιατί ; άπαντούσε ό κρεοπώλης. άκους και συναυλία και γιορτιάσεις κι' άλλας ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Στο άναμεταξύ, αυτή ή τελευταία έβδομάδα του έτους, ήτανε έβδομάδα μεγάλης δραστηριότητας στά μικρά τυπογραφεία τής 'Αθήνας, άφοϋ όλοι σχεδόν οι μικρο-έπαγγελματίες τυπώνανε εύχετήριες κάρτες για νά είσπράξουν φιλοδωρήματα πρωτοχρονιάτικα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Αυτό είναι αλήθεια. Και ποιός και ποιός δέν τύπωνε κάρτες ; οι σκουπιδιάρηδες κάρτες, οι ταχυδρομικοί διανομείς κάρτες, οι υπάλληλοι του 'Αεριόφωτος, κάρτες, τά γκαρδόνια των καφε-νείων κάρτες, οι όδοκαθαρισταί, οι φανοκόροι, οι διανομείς τηλεγραφημάτων, οι υπάλληλοι τής ύδρευσεως του Δήμου, οι νε-ροκράτες όπως τούς λέγανε τότε, κάρτες. Όλοι τυπώνανε κάρ-τες μέ τήν ελπίδα νά είσπράξουν πρωτοχρονιάτικο φιλοδώρημα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι ότι οι άθηναίοι θα τρελλαινόντουσαν μέ τόσες πολλές κάρτες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ή εικόνα πού σου δίνω Γιάγιο, ~~ήταν~~ εἶναι άσήμαντη μπροστά στην πραγματικότητα. Άφού τύπωνε κάρτες καί τό παιδί του μ μπακάλη, ό μπακαλόγατος πού λέμε, πού πήγαινε τά τρόφιμα στά σπίτια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νομίζω πώς τώρα υπερβάλλεις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι, άφού θυμάμαι καί τό κείμενο τής κάρτας πού μοίραζε κάποιος Άνέστης, μπακαλόγατος σ' ένα μπακάλικο στά Ήξάρχεια.

Πρόθυμος εἶμαι πάντοτε γιά όλες τίς δουλειές.

Έγώ θά φέρω σπίτι σας μισή όκιά έλιές
κασέρι δράμια ένατό, φέτα, τουλουμοτθρι
καί πάντα εἶμαι πρόθυμος γιά κάθε σας χατήρι
γι' αυτό καί σάς παρακαλώ, στίς μέρες πού περνάμε
δόστε κι' έμέ τόν κόπο μου κι' έγώ δικός σας θά 'μαι.

Μέ υποχρέωσι μεγάλη
ό Άνέστης του μπακάλη,
χρόνια σας πολλά καί πάλι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πονηρός ό Άνέστης λοιπόν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶχε γίνει τέτοια συζήτηση γι' αυτήν τήν κάρτα του Άνέστη πού γιά πολλά χρόνια, οι άθηναίοι όταν λέγανε ό ένας στόν άλλον χρόνια πολλά, προσέθεταν : χρόνια σας πολλά καί πάλι...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο Άνέστης του μπακάλη. Μέ άλλα λόγια εἶχε γίνει μοτίβο αυτή ή φράσις του Άνέστη. "Όπως δήποτε όμως έγώ θυμάμαι καί τήν έμμετρη κάρτα των σκουπιδιαρέων. Μου τήν εἶχες πει πέρσει τήν Πρωτοχρονιά καί τήν θυμάμαι άκόμη :

Όλοχρονίς άπ'τό πρωί σε καθ' ένα σουάκι
γυρίζω μέ τό κάρρο μου καί μέ τό καμπανάκι
κι' όλο βροντάω : ντάγκα-ντούγι, γυρεύοντας νά
όσα σκουπίδια έχετε καί τά πετώ στό κάρρο. ^{πάρω}
Γι' αυτό λοιπόν κυράδες μου αν εἶναι όρισμός σας
δόστε κι' έμέ τόν κόπο μου καί ό Χριστός βοηθός σας

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί ναι, μπράβο πού τήν θυμάσαι αυτήν τήν κάρτα. Φυσικά ἄλλη αὐτή ἡ ἱστορία μέ τίς εὐχετήριες κάρτες, σή ωνε καί ἀπάτη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή ; Τί εἶδους ἀπάτη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρισκόντουσαν διάφοροι φουκαράδες, ἄσχετοι μέ τό ἐπάγγελμα τοῦ ταχυδρομικοῦ διανομέως, πού τυπώνανε κάρτες καί τίς μοιράζανε στά σπίτια πρίν προλάβουνε οἱ διανομεῖς οἱ ἀληθινοί...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί ὅταν πηγαίνανε οἱ πραγματικοί διανομεῖς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οἱ νοικοκυραῖοι τοὺς λέγανε : Πάλι ; 'Εδώσαμε... Σέ ποιούς δώσατε ; Στούς αλλοὺς πού προλάβανε. Μά αὐτοί ἦτανε φεύτικοι. Τί φταίμε ἑμεῖς ; 'Εμεῖς κάρτα βλέπομε καί δίνομε... Ἦναι γνωστή ἡ ἱστορία ἐνός διανομέως τηλεγραφημάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Παρουσιάσθηκε μέ τήν κάρτα του καί ὁ ἀθηναῖος πολίτης τοῦ εἶπε : 'Εγώ δέν ἔχω πάρει ποτέ μ.υ. τηλεγράφημα ἀπό τό ἐξωτερικό... Μπορεῖ νά σᾶς ἔρθη κανένα... Μπορεῖ νά ἔχετε κάποιον συγγενή στήν Ἀμερική καί νά πεθάνη καί νά σᾶς ἔρθη τηλεγράφημα ὅτι εἴσαστε κληρονόμος. Καί τότε ὁ ἀθηναῖος νοικοκύρης εἶπε στόν διανομέα: Φέρε μου τό τηλεγράφημα μέ τήν κληρονομιά κι' ἔχεις τόν λόγο μου νά σοῦ δώσω τᾶ μισά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ τό δίκιο του ὁ χριστιανός. Ὅμως ἡ ὥρα μας κοντεύει νά περάσῃ καί ἀφοῦ χτές ~~ἔ~~ εἴχαμε Ψριστούγεννα, ἀξίζει νά θυμηθοῦμε τό κλασσικό χριστουγεννιάτικο τραγοῦδι : Θεία βραδυά... Κάιλιγνε νάχτ... πού ἡ φίλη μας ἡ κλειώ τό ζωντανεύει τόσο μελωδικά.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)
 Θεία βραδυό - θεία βραδυά
 καί μεγαλοὶ καί παιδιὰ
 κάτω ἀπό στολισμένα κλαδιὰ
 ἀγρυπνοῦν μέ χαρά στήν καρδιά
 στήν γλυκειά εὐωδιά
 πάντα μιά τέτοια βραδυά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιᾶγκο μου τελειώσαμε κι' ἀπόψε. Θά τᾶ ξαναποῦμε τήν δεύτερη μέρα τῆς Πρωτοχρονιάς, ἀλλά μὴν ξεχνᾶς τήν ὥρα : Ὅπως μαί μισή